

комплекса является его исключительная социальная роль, связанная, в первую очередь, с обеспечением нормальной жизнедеятельности человека, т.е. с реализацией его биофизических, хозяйственных, духовных и иных потребностей. Отсюда вытекают и высокая социальная, политическая и экономическая значимость ЖКХ, являющегося одним из ключевых секторов экономики и способность серьезно дестабилизировать политическую обстановку в случае принятия неверных и экономически и политически неграмотных решений.

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ БУДІВЕЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ

Торкатюк В.І., Стадник Г.В., Харківська національна академія міського господарства

Програми розвитку виробництва і капітального будівництва доцільно розглядати як єдиний процес, що охоплює вибір напрямків перспективного розвитку виробництва, здійснення проектних робіт, планування і розподіл капітальних вкладень, планування організації будівельно-монтажних робіт, введення об'єктів і потужностей в експлуатацію. З одного боку, ці програми повинні мати визначену самостійність як засіб оптимізації основних показників розвитку виробництва і капітального будівництва, а з іншого боку – бути основою для складання планів виробництва продукції.

Для підвищення наукового рівня обґрунтування перспектив розвитку будівництва є доцільним вибір його напрямків здійснювати на основі комплексного обліку всіх аспектів управлінської діяльності на базі застосування економіко-математичного апарата.

У сучасних умовах особливого значення набуває підвищення ефективності створеного виробничого потенціалу, мобілізації всіх можливостей, спрямованих на підвищення віддачі основних фондів, ріст продуктивності праці, удосконалювання структури суспільного виробництва. Радикальна реформа управління економікою відкриває широкі можливості для управління процесом підвищення ефективності всіх елементів потенціалу. На основі перекладу підприємств на повний господарський розрахунок і самофінансування створюється такий фінансовий механізм їхньої діяльності, що забезпечує діючі внутрішні стимули розвитку, спонукує заощаджувати ресурси, широко застосовувати досягнення науки і техніки.

Проблема пошуку резервів підвищення ефективності виробничого потенціалу носить комплексний характер. Кінцеві результати його віддачі залежать не тільки від експлуатації виробничих потужностей, але і багато в чому визначаються вибором раціональної стратегії капітальних вкладень, структурної й інвестиційної політики. Такий підхід доцільний як для підвищення ефективності функціонування створеного виробничого

потенціалу, так і для його вдосконалювання на базі досягнень науково-технічного процесу шляхом створення нових, що відповідають сучасним вимогам, технологій і системи машин.

У сучасних умовах найважливішою задачею для інвестиційно-будівельного комплексу стає формування цілісної галузевої системи управління, орієнтованої на подолання спаду будівельного виробництва і задоволення соціальних потреб населення в кінцевій продукції і послугах галузі. Реалізація цієї задачі повинна здійснюватися на основі системи перспективних і поточних цілей, пріоритетів і прогресивних організаційних засобів управління будівельним комплексом. При цьому основна стратегічна мета державної політики управління будівельним комплексом на тривалу перспективу – формування соціально орієнтованого інвестиційно-будівельного ринку, що забезпечує конкурентноздатність будівельної продукції, перетворення в технологічній структурі виробництва, гнучке пристосування виробництва до попиту, високу сприйнятливість суб'єктів інвестиційно-будівельної діяльності до технологічних конструкційних, організаційно-управлінських, інформаційних і інших інновацій.

АНАЛІЗ ПРОБЛЕМ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА В УКРАЇНІ

*Торкатюк В.І., Даниленко О.В., Полчанінова І.Л., Єрьомін О.М.,
Хорошко І.О., Харківська національна академія міського господарства*

Сучасний етап соціально-економічного розвитку позначився небезпечним розрив між двома взаємопов'язаними сторонами суспільно-господарського життя: інтеграційним розвитком системи об'єктивних соціально-економічних відносин і диференціацією наукового відображення окремих аспектів цієї системи, зокрема житлово-комунального господарства. З одного боку, сфера житлово-комунального господарства тяжіє до інтеграційної взаємодії з іншими сферами сучасної соціально-економічної системи. З іншого боку, її наукове відображення представлене слабо пов'язаною сукупністю уявлень і понять.

В Україні все більша увага приділяється регіональному розвитку економіки, яка пов'язана з подальшим розвитком і розміщенням об'єктів житлово-комунального комплексу. Результати діяльності житлово-комунального господарства значною мірою визначають соціально-економічні показники розвитку суспільства. Розвиток житлово-комунального господарства, як і всієї соціально-економічної системи, зорієнтований на найповніше задоволення постійно зростаючих потреб населення.

Житлово-комунальне господарство України функціонує у надзвичайно складних умовах. Головна проблема їх ефективного функціонування пов'язана з експлуатацією малоефективного обладнання, про що свідчать такі факти: фізична спрацьованість інженерних систем становить